

Sastanak nacionalnih savjeta u Rožajama

Sa sastanka

Zenka obećao podršku

ROŽAJE – Ministarstvo za ljudska i manjinska prava ubuduće će biti veća podrška nacionalnim savjetima, kako kroz pomoć njihovim projektima, tako i u rješavanju problema s kojima se suočavaju.

Ministar za ljudska i manjinska prava Mehmed Zenka sastao se juče u Rožajama sa predstavnicima nacionalnih savjeta u našoj zemlji, a, pored ostalog, razgovarali su „o potrebi raspodjele sredstava iz Fonda za manjine, namijenjenog za finansiranje projekata nacionalnih savjeta, jer je došlo do zastoja u tom procesu“.

vima prema tom ministarstvu. Sastanak je organizovalo Bošnjačko vijeće u Crnoj Gori, a nije prisustvovao jedino predstavnik Savjeta Hrvata.

U ime domaćina, predsjednik Vijeća Bošnjaka Mirsad Džudžević kazao je da je sastanak protekao u dobroj atmosferi i da je pokrenuto nekoliko značajnih pitanja za rad savjeta. Tema je bila rješavanje nagomilanih problema sa kojima se suočavaju nacionalni savjeti u posljednjih desetak godina. Dogovorili smo se da zajedno, dakle sva vijeća, idemo prema resornom ministarstvu i uopšte prema Vladi, sa određenim stavovima i zaključcima kako bi kroz zakonsku regulativu poboljšali položaj manjinskih savjeta u Crnoj Gori.

Dogovorili smo se da se prema nadležnom skupštinskom odboru ide sa zajedničkim zahtjevom da se formira komisija za vrednovanje projekata koji idu prema Fondu za manjine, kako bi se pristupilo raspodjeli sredstava predviđenih za rad savjeta, a koja kasni duže od godinu dana – rekao je Džudžević.

Vladi će, kako je kazao, uputiti i zahjev „da iznađe mogućnost finansiranja štampanih medija manjina u Crnoj Gori“. F.K.

Saradnja regionalnih agencija za zapošljavanje

Blizu 3.000 radnika iz BiH angažovano je u našoj zemlji

PODGORICA – Od ukupnog broja radnih dozvola za strance, na državljane Bosne i Hercegovine odnosi se 13,22 odsto, zbog čega postoje brojni razlozi za unapređenje saradnje sa bosanskom Agencijom za rad i zapošljavanje – ocijenio je direktor Zavoda za zapošljavanje Suljo Mustafić.

On je na konferenciji za novinare, upriličenoj povodom posjete predstavnika Agencije za rad Bosne i Hercegovine, saopštio da je veliki broj državljana BiH angažovan na sezonskim poslovima kod nas, ali i tokom godine u raznim djelatnostima. Dodao je da se 2.750 od ukupnog broja dozvola za strance odnosi na njih, te da su uglavnom angažovani u turizmu ili građevinarstvu. Mustafić je naglasio i da će biti sve više potrebe za ozbiljnom saradnjom privreda dvije države u oblastima infrastrukture, turističke privrede i građevinarstva.

podići na značajnije viši nivo prateći politike naših vlada, odnosno ministarstava za rad i socijalno staranje – dodao je on. Direktor Agencije za rad i zapošljavanje BiH Muamer Bandić kazao je da žele da razmijene pozitivna iskustva i podatke koji se odnose na zapošljavanje sezonskih radnika.

– Želimo da razmijenimo i druga pozitivna iskustva koja mogu značajnije doprinijeti smanjenju stope nezaposlenosti i povećanju stope zaposlenosti u BiH – rekao je Bandić. Istakao je da je njihovoj Agenciji bitno da dođe do tačnih podataka o broju radnika iz BiH koji se sezonski zapošljavaju u Crnoj Gori kako bi pratili kretanje na tržištu rada radne snage u svojoj zemlji. – Želimo da vidimo i kolika je potreba u narednom periodu za radnike iz BiH kako bi mogli da se što bolje opredijelimo da ne dođemo u situaciju da BiH postane deficitarna kature drom koji se zapošljava u Crnoj Gori – zaključio je Bandić. N.K.

Najstarije dnevne novine u Crnoj Gori slave 74. rođendan

Školama u Podgorici na dar monografija „Vijek Crne Gore 1918-2018“

Prva četiri broja Pobjede, objavljena na jesen 1944. godine u Nikšiću, bili su

Kad su pucale ra

PODGORICA – Rat i revolucija znaju da učine da svaki udar po pisaoj mašini odjekuje kao umjetnost. Baš tad – u očaju, gladi, iznemoglosti, pod treperavim svjetlom šterike i u magnovenju, užurbanosti; jer neprijatelj je tu, možda odmah iza ćoška. Odatle, iz glasovitog zdenca slobode, 24. oktobra potekli su prvi Pobjedini stupci.

Na četiri strane prvog broja Pobjede nema rubrike kulture, nijedne vijesti vezane za kulturni događaj. Tog 24. oktobra 1944. godine Cetinje i Podgorica još su čekali oslobođenje. Nikšić, u kojem je štampan prvi broj, i naredna još tri, trpio je redovna bombardovanja, i dalje strijepio za slobodu. Tako je to sa revolucijama: u tom velikom trenju vremena, na poprištu bojnih polja, u trenju Marksovih dijalektika i nadanja ubogog, nepismenog naroda koji je ipak i bez greške uvijek znao da pročita ono „sloboda“ – kultura i umjetnost su i ništa i sve odjednom.

SLOBODA

– Zraci žarke slobode, svetiji i skuplji od svega, počinju toplije da griju naše napaćene i izmućene narode... – pisalo je, odmah ispod datuma: 24. oktobar 1944. godine, na vrhu prvog stupca prvog broja Pobjede. I baš tu potekla je živa kultura – do prvog potpisa, pri dnu prve strane, gdje je stajalo: Blažo Jovanović.

U te četiri strane izvještaja sa frontova, nastupanja vojske, prvih glasova o oslobođenju koji su stizali: iz Beograda (posvećena cijela prva strana, sa isječcima Titovog govora na Terazijama, pa zahvalnice maršala Tita maršalu Staljinu, pa raporta general-lajtnanta Peka Dapčevića maršalu Titu), ali i iz Grčke, sa Baltika, iz Čehoslovačke... Čak i iz njemačkog Ahena, jer i dotle su došli zapadni saveznici! I tako se narod čeličio, hrabrio, sokolio. Jer, bila je to ratna jesen u Nikšiću, baš kao i četiri prethodne, a sloboda je nosila opor, otužan miris zgarista nakon bombardovanja.

I baš tu, na trećoj strani, između kratkog obavještenja Crvenog krsta o potrebi da se sastave spiskovi nestalih i zarobljenih, i desetak redaka o proslavi oslobođenja Beograda u Nikšiću – „stisla“ se prva karikatura. One su, u svih šest brojeva Pobjede u ratnoj '44. zamijenile sve fotografije. Ta prva, sa potpisom „A. Lukateli“, donosi zagrljaj naci-

„Zraci žarke slobode, svetiji i skuplji od svega, počinju toplije da griju naše napaćene i izmućene narode...“ - pisalo je, odmah ispod datuma: 24. oktobar 1944. godine, na vrhu prvog stupca prvog broja Pobjede. I baš tu potekla je živa kultura

O „našoj slobodi“

U prvom broju Pobjede ne piše se o „jugoslovenskom“ ili „crnogorskom“ - sve pršti, pulsira od zajedništva. Zato, kada Blažo Jovanović u tekstu koji je otvorio novine piše o kolektivu, prepoznavanju svoga, uvijek govori o „našim gradovima i selima“, „našoj slobodi“. O čemu je tačno mislio, o kakvoj identitetskoj odrednici - stalo je u jednom redu stupca o radosnoj vijesti: „za sve rodoljube, za svakog ko želi i očekuje slobodu“. Eto tako se živjela i osjećala revolucija te 1944. godine.

Mnoge li si muke zapamtio / Mnoge li te čekaju pobjede... Potpisnik, što Crnoj Gori poručuje, nada joj se i moli: „Budi vesela, gorda i ponosna. Napačaj tvoje sinove i ščeri duhom, energijom i voljom junaka Gorskoga vijenca, Sutjeske, Kolašina, Pljevalja, Prozora i stotine drugih krvavih poljana...“ bio je Risto P. Radović.

DRUGI BROJ

Nepotpisana grafika, na naslovnicu drugog broja (7. novembar 1944), već jasnije odiše umjetnošću. Veliki članak posvećen tragičnoj pogibiji Ivana

Milutinovića ispratio je portret, koji u nekoliko tamnih linija što „hvataju“ guste vjeđe i prodorne oči - slavnom revolucionaru pruža mučenički oreol. I prije i bolje od samog teksta, prvog koji je zaslužio cijelu Pobjedinu stranu. Prvi tekst o nekom kulturnom događaju u Pobjedi? „Izvještaj“ o izložbi u Moskvi, „O junačkoj borbi naših naroda“, na trećoj strani drugog broja lista ne donosi bilo kakvu fotografiju ili grafički prikaz. Riječi su bile tu da opišu same slike: „Na jednoj fotografiji vidi se jedan od prvih partizanskih odreda i neke